

THEODOR HRISTEA

La 1 mai, anul acesta, colegul nostru Th. Hristea ar fi împlinit 80 de ani. Soarta a vrut ca el să ne părăsească înainte de a-l putea omagia așa cum se cuvine. O fac acum, pornind de la un articol al său publicat în revista noastră, *Considerații pe marginea unui dicționar etimologic: CDER* („Limba română”, LVIII, 2009, 4, p. 481–498).

După cum spunea chiar la începutul articolului său, problema istoriei dicționarului etimologic al lui Al. Ciorănescu l-a preocupat de multă vreme: „[...] de aproximativ patru decenii, sunt pur și simplu obsedat de ideea că ceva nu este clar și nici normal în cazul importantului dicționar de care mă ocup aici”. Am discutat cu el de multe ori despre întrebările la care n-a găsit răspuns și sunt de acord cu multe dintre soluțiile date de înaintașii noștri, pe care Ciorănescu le respinge în favoarea unei etimologii latine, opțiune criticată Th. Hristea. Mă refer, în special, la cuvintele de felul lui *moș*, *brânză*.

Am considerat necesar să fac această precizare, dat fiind că articolul menționat este ultimul său articol, care a apărut după ce ne-a părăsit. Înainte de această tristă întâmplare, ne spunea că este curios să afle care va fi reacția cititorilor. Îl pot asigura că a mea este pozitivă.

Marius Sala